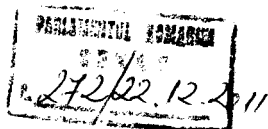

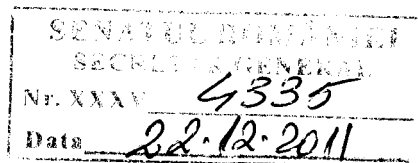
ADMINISTRATIA PREZIDENTIALA
Departamentul Constituțional-Legislativ

DCL/1058/20.12.2010

Nesecret
Exemplar unic

Domnului Ion MORARU
Secretar General al SENATULUI

Stimate domnule Secretar General,

272/2010 Prin Decizia nr. 1575/07.12.2010, Curtea Constituțională a constatat că, „*Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996*”, este neconstituțională.

Având în vedere cele sus-menționate vă trimitem, alăturat, legea amintită în copie.

Cu stimă,

Consilier Prezidențial

Ștefan DEACONU

Palatul Cotroceni • Șoseaua Cotroceni 1, sector 6, 060111 • București • România
Tel. / Fax : 4300866 • e-mail: colegis@presidency.ro

Nesecret
1/1

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.1329A/2011

DECIZIA NR.1575
din 7 decembrie 2011

**referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor
Legii pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996**

Cu adresa nr.51/5306 din 15 noiembrie 2011, Secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și al art.15 alin.(1) și (4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea art.19, art.19¹ și art.19² din Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996, formulată de 61 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și de 55 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 116 deputați, autori ai sesizării de neconstituționalitate. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Dan Bordeianu, Octavian Bot, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea Vasile Cazan, Mariana Câmpeanu, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiuariu, Liviu-Bogdan Ciucă, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Mihai-Aurel Donțu,

Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Damian Florea, Gheorghe Gabor, GrațIELA Leocadia Gavrilescu, Andrei Dominic Gereă, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Jolța, Mihai Lupu, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ludovic Orban, Ionel Palăr, Viorel Palașcă, Cornel Pieptea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Călin Potor, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Radu Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Gheorghe-Mirel Taloș, Adriana Diana Tușă, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Florin Țurcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga, Gheorghe Ana, Gheorghe Antochi, Nicolae Bănicioiu, Eugen Bejinariu, Vasile Bleotu, Matei Radu Brătianu, Doina Burcău, Ion Burnei, Ion Călin, Dumitru Chiriță, Ioan Cindrea, Radu Eugeniu Coclici, Dorel Covaci, Ioan Damian, Mircea-Gheorghe Drăghici, Sonia-Maria Drăghici, Cristian-Sorin Dumitrescu, Ion Dumitru, Mircea Dușă, Filip Georgescu, Marian Ghiveciu, Vasile Ghiorghe Gliga, Horia Grama, Viorel Hrebenciuc, Florin Iordache, Cornel Itu, Ciprian-Florin Luca, Antonella Marinescu, Vasile Mocanu, Carmen Ileana Moldovan, Rodica Nassar, Adrian Năstase, Marian Neacșu, Nicolae-Ciprian Nica, Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz, Laurențiu Nistor, Constantin Niță, Iuliu Nosa, Florin-Costin Pâslaru, Petre Petrescu, Victor-Viorel Ponta, Georgian Pop, Vasile Popeangă, Dan-Mircea Popescu, Neculai Rățoi, Cornel-Cristian Resmeriță, Cristian Rizea, Ioan Sorin Roman, Lucreția Roșca, Victor Socaciu, Adrian Solomon, Anghel Stanciu, Sorin Constantin Stragea, Viorel Ștefan, Florin-Cristian Tătaru, Angel Țîlvăr, Aurelia Vasile, Radu Costin Vasilică, Petru Gabriel Vlase, Mădălin-Ștefan Voicu și Valeriu Ștefan Zgonea.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6188 din 15 noiembrie 2011 și formează obiectul Dosarului nr.1329A/2011.

Prin această sesizare, autorii acesteia solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității art.19, art.19¹ și art.19² din Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996, apreciind că aceasta prezintă următoarele vicii de neconstituționalitate extrinsecă:

Legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art.61 și art.75, prin prisma procedurii legislative de adoptare a acesteia. Astfel, autorii obiecției de neconstituționalitate susțin că proiectul acestei legi a fost adoptat de Senat ca prima Cameră sesizată, forma adoptată fiind trimisă la Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională. În cadrul acestei Camere, procedura de adoptare a fost viciată prin faptul că au fost puse în discuție o serie de amendamente la art.18, art.19 și art.29 din Legea nr.16/1996, care nu au fost analizate, în primă instanță, de Senat. Or, „legea trebuie să fie rezultatul manifestării de voință concordantă a ambelor Camere ale Parlamentului.” Cu privire la acest aspect, autorii sesizării invocă considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.336 din 30 aprilie 2008, conform cărora modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului consacrat de art.61 alin.(2) din Constituție,

precum și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit prevederilor constituționale ale art.75 alin.(1).

În legătură cu această situație, autorii obiecției de neconstituționalitate consideră că, pentru amendamentele formulate, trebuia să se solicite avizul Consiliului Legislativ, în temeiul art.79 alin.(1) din Constituție și art.99 alin.(7) din Regulamentul Camerei Deputaților, deoarece, inițial, acestea nu au făcut obiectul avizului Consiliului Legislativ, prevederile constituționale menționate fiind astfel golite de conținut. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr.710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.358 din 28 mai 2009.

Autorii sesizării arată că „declararea ca abuzive a preluărilor făcute în baza Decretului nr.472/1971 poate deschide calea către orice revendicare a oricăror documente preluate în baza acestui decret, anulând funcția normală a Arhivelor Naționale din orice stat civilizată, aducând prejudicii memoriei istorice a statului român și a cetățenilor săi.” În continuare, apreciază că „retrocedarea în natură a documentelor care au aparținut odată cultelor este o încălcare a drepturilor constituționale, nicăieri în lume nu se întâmplă acest lucru, în toate țările civilizate există arhive centralizate. Arhivele Naționale sunt o instituție a statului român, iar ele nu pot fi devalizate.”

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/ 1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Senatului, prin Adresa nr.I 813 din 6 decembrie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6673 din 6 decembrie 2011,

a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate, în care solicită respingerea acesteia, considerând că modificările și completările aduse Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996 au fost adoptate cu respectarea prevederilor constituționale ale art.61 alin.(2), art.75 și art.79 alin.(1) și a jurisprudenței Curții Constituționale concretizate în Deciziile nr.472/2008, nr.1093/2008, nr.710/2009, nr.413/2010 și nr.1656/2010.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr.51/5449 din 22 noiembrie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6370 din 22 noiembrie 2011, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art.19, art.19¹ și art.19² din Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996 și legea în integralitatea ei sunt conforme cu prevederile constituționale ale art.61 alin.(2) și art.79 alin.(1).

În acest sens arată, în esență, în ceea ce privește înfrângerea art.61 alin.(2) din Constituție, că dezbateră realizată în Camera decizională – Camera Deputaților – s-a referit la conținutul și forma inițiativei legislative adoptate de Senat și s-a raportat la materia avută în vedere de inițiator, „cu toate că în conținut a fost realizată o anumită îmbunătățire a sa, după cum urmează: [...] art.19 a fost modificat și completat fără ca acesta să cuprindă o altă materie sau o altă formă; după art.19 au fost introduse art.19¹ și art.19² care cuprind reguli extrem de importante referitoare la revendicarea documentelor care fac parte din Fondul Arhivistic Național al României, reguli care nu existau în forma Senatului [...]”

Referitor la încălcarea art.79 alin.(1) din Constituție, consideră că „avizul Consiliului Legislativ este facultativ [...], întrucât acesta este doar un organ consultativ, căruia Parlamentul îi poate solicita avize, fără să fie obligat să o facă.”

În susținerea punctului său de vedere, președintele Camerei Deputaților invocă Deciziile Curții Constituționale nr.472/2008, nr.1029/2008, nr.710/2009 și nr.1656/2010.

Guvernul, în punctul său de vedere comunicat cu nr.5/6613/E.B. și înregistrat la Curtea Constituțională sub nr.6554 din 30 noiembrie 2011, consideră că sesizarea este neîntemeiată.

Astfel, referitor la înfrângerea art.61 alin.(2) din Constituție, consideră că “respectarea procedurilor parlamentare constituționale incumbă exclusiv Camerelor Parlamentului, doar acestea se pot pronunța asupra realității și motivării celor expuse de autorii criticii de neconstituționalitate, Guvernul nefiind în măsură să facă aprecieri în acest sens.”

În ceea ce privește încălcarea art.79 alin.(1)) din Constituție, Guvernul apreciază că această critică excedează controlului Curții Constituționale, deoarece textul constituțional nu prevede obligativitatea solicitării avizului Consiliului Legislativ și pentru amendamente, această atribuție rezultând doar din Regulamentul Camerei Deputaților.

În temeiul art.77 din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională a solicitat Directorului general al Arhivelor Naționale opinia asupra sesizării de neconstituționalitate, care, prin adresa nr.18809 din 29 noiembrie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.6535 din 29 noiembrie 2011, arată, în esență, că „Arhivele Naționale nu susțin modificările și completările aduse Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996 prin art.19, art.19¹ și art.19²”, deoarece, astfel, s-ar putea deschide calea către orice revendicare a oricăror documente, „anulând funcția normală a Arhivelor Naționale” și „aducând prejudicii memoriei istorice a Statului român și cetățenilor săi.”

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Directorul general al Arhivelor Naționale, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele :

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și ale art.1, art.10, art.15, art.16 și art.18 din Legea nr.47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de cei 116 deputați.

Deși autorii criticii sesizează Curtea Constituțională cu neconstituționalitatea dispozițiilor art.19, art.19¹ și art.19² din Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996, din motivarea acesteia rezultă că obiecția de neconstituționalitate se referă la Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996, în ansamblul său, astfel că instanța constituțională urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestei legi în raport cu criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate.

În opinia autorilor sesizării, dispozițiile legii criticate contravin prevederilor constituționale ale art.61, art.75 și art.79 alin.(1), al căror cuprins este următorul:

- Art.61: *“(1) Parlamentul este organul reprezentativ supreme al poporului roman și unica autoritate legiuitoare a țării.*

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat”;

- Art.75: "(1) Se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.

(2) Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.

(3) După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv.

(4) În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență."

(5) Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere.";

- Art.79 alin.(1): „*Consiliul Legislativ este organul consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. El ține evidența oficială a legislației României.*”

Procedând la analizarea susținerilor autorilor prezentei sesizări, Curtea reține că, prin conținutul său normativ, legea supusă controlului de constituționalitate se încadrează în categoria legilor ordinare, având ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996, care a fost adoptată în regimul legii organice.

Examinând critica referitoare la nerespectarea procedurii de adoptare a legii înainte de promulgare, Curtea constată că aceasta este întemeiată.

Astfel, din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cauză, respectiv a propunerii legislative depuse de inițiatori, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională, Curtea reține că sunt diferențe majore de conținut juridic între forma finală a legii și forma proiectului de lege, modificările și completările adoptate de Camera Deputaților dând o configurație deosebită, semnificativ diferită față de cea a proiectului de lege în forma adoptată de Senat.

Așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr.710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.358 din 28 mai 2009, <<potrivit art.61 din Constituție, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, iar structura sa este bicamerală, fiind alcătuit din Camera Deputaților și Senat. Principiul bicameralismului, astfel consacrat, se reflectă însă nu numai în dualismul instituțional în cadrul Parlamentului, ci și în cel funcțional, deoarece art.75 din Legea fundamentală stabilește competențe

de legiferare potrivit cărora fiecare dintre cele două Camere are, în cazurile expres definite, fie calitatea de primă Cameră sesizată, fie de Cameră decizională. Totodată, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră. Art.75 din Legea fundamentală a introdus, după revizuirea și republicarea acesteia în octombrie 2003, soluția obligativității sesizării, în anumite materii, ca primă Cameră, de reflecție, a Senatului, sau, după caz, a Camerei Deputaților și, pe cale de consecință, reglementarea rolului de Cameră decizională, pentru anumite materii, a Senatului și, pentru alte materii, a Camerei Deputaților, tocmai pentru a nu exclude o Cameră sau alta din mecanismul legiferării.

Totodată, alin.(4) și (5) ale art.75 din Constituție prevăd modul de rezolvare a posibilelor "conflicte de competență" între prima Cameră sesizată și Camera decizională, dar nu există un text în Constituție care să permită Camerei decizionale să se îndepărteze de la "limitele sesizării" date de soluția adoptată de către prima Cameră sesizată.>>

Așa cum s-a arătat deja, diferențele de conținut juridic dintre forma proiectului de lege adoptat de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a legii adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, sunt de natură să încalce principiul bicameralismului, în sensul că forma finală a legii, în redactarea adoptată de Camera decizională, se îndepărtează în mod substanțial de forma adoptată de Camera de reflecție, ceea ce echivalează practic cu excluderea acesteia din urmă de la procesul de legiferare. Or, legea trebuie să fie rezultanta manifestării de voință concordante a ambelor Camere ale Parlamentului.

În jurisprudența sa în materie, de pildă Decizia nr.472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, Curtea Constituțională, luând în considerare normele și principiile fundamentale mai sus menționate, a statuat că "dezbateră parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral". Totodată, este adevărat, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr.1093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.710 din 20 octombrie 2008, că, în dezbateră unei inițiative legislative, Camerele au un drept propriu de decizie asupra acesteia, dar principiul bicameralismului nu poate fi respectat decât atât timp cât ambele Camere ale Parlamentului au dezbătut și s-au exprimat cu privire la același conținut și la aceeași formă ale inițiativei legislative.

Curtea constată că legea, în redactarea pe care a adoptat-o Camera Deputaților, se îndepărtează în mod substanțial atât de la textul propunerii legislative, cât și de la obiectivele urmărite de această propunere.

Legea criticată nu a fost, deci, adoptată în virtutea prerogativelor constituționale ale Parlamentului conferite de art.61 alin.(1), încălcându-se astfel și principiul supremației Constituției prevăzut de prevederile constituționale ale art.1 alin.(5).

În fine, Curtea reține că art.79 din Constituție, reglementând instituția Consiliului Legislativ, prevede, la alin.(1), că acesta "*avizează proiectele de acte normative.*" Totodată, potrivit art.99 alin.(7) din Regulamentul Camerei Deputaților, "*Președintele comisiei sesizate în fond poate solicita punctul de vedere al Consiliului Legislativ cu privire la unele*

amendamente, punct de vedere care va fi trimis în termenul stabilit de comisie."

Curtea observă, aşadar, că avizul dat de Consiliul Legislativ se referea la propunerea legislativă şi că proiectul de lege adoptat de Camera Deputaţilor a căpătat o formă deosebită de cea avizată iniţial de Consiliu. În această situaţie, era de apreciat dacă nu ar fi fost cazul ca pentru amendamentele formulate să se fi solicitat punctul de vedere al Consiliului Legislativ, având suportul constituţional în art.79 alin.(1) din Constituţie şi cel regulamentar în art.99 alin.(7) din Regulamentul Camerei Deputaţilor. În acest sens a statuat Curtea cu ocazia pronunţării Deciziei nr.710 din 6 mai 2009.

În aceste condiţii, exigenţele prevederilor constituţionale ale art.1 alin.(5), art.61 şi art.75, precum şi ale considerentelor Deciziilor Curţii Constituţionale nr.472 din 22 aprilie 2008 şi nr.710 din 6 mai 2009, invocate în susţinerea criticii de neconstituţionalitate extrinsecă, nu au fost îndeplinite, deoarece este vorba de o lege care depăşeşte cadrul proiectului de lege depus la Senat. Astfel, adoptarea ei de către Camera Deputaţilor s-a făcut, pe de o parte, fără a se supune dezbaterii şi adoptării de către prima Cameră sesizată a noilor texte şi soluţii adoptate de Camera decizională, iar, pe de altă parte, cu înfrângerea principiilor constituţionale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră, aceasta fiind opera întregului Parlament.

Pentru considerentele expuse, sesizarea de neconstituţionalitate a dispoziţiilor Legii pentru modificarea şi completarea Legii Arhivelor Naţionale nr.16/1996 este întemeiată.

În temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr.16/1996 este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 7 decembrie 2011 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

Augustin Zegrean

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Doina Suliman